

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap május 1^{en} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

E L B E S Z É L É S.

I d a.

(Novella. Irtta Nagy László Kecskeméten.)

A' dúzs de egyszersmind mivel Szirányi több viselt fényes hivatal után családja körében kívánta honjának szentelt életéből a' még hátralevő szakot, mentten mindazáltal a' haza javának végképi feladásával, éldelni. Mi okból jól nevelt gyermekeinek tisztségeket eszközölvén ki ő maga azon édes érzéssel, minél édenibb aligha van, hogy a' közjót több esztendeig hiven, szentül, tiszta lélekismerettel, minden haszonlesés nélkül mozdítá elő, nyugalomra lépett.

Lakhelye hazánk fényének Budapestnek azon részén feküdt, honnan a' gyönyörű kilátás ama bájos vidékekre terül, melly egy Dürer vagy hozzá hasonló lángész ecsetjének méltán tárgynul szolgálhatna.

Házi tartásában udvarias fessesség nem uralkodott, hanem azt nyiltabb társalkodói szellem, barátság, mindenkihez nyájas leereszkedés válták-fel. Szirányinak ezen elvéből családjára záporként omlott a' kéjzön.

Hite, Hidvégi Anna, ki szerette Szirányija felett legcsekélyebb felsőbbséget sem mutatott, vidám, jólelkű asszonyság lévén egyedül férjének 's gyermekeinek, kikbe az anyai tej után csupán erényt csepegtete, és néhány kiválasztott házi barátnak 's barátnéknak élt mindig. De mennyivel inkább most, midőn kedvelt Szirányiját, kit eddig csak úgy tekintett, mint féltulajdonát, kivetkőzve a' terhes kötelességekből, egészen magának nyerte-meg. Ugy tekinté ő férjének legkisebb kívánságát, mint nyilván kiadott parancsolatát, sőt azokat megelőző nyájasságával, csirájokban is felfogni 's megérteni törekedett. Szóval a' magyar hűségnek, szeretetnek, lelkes anyának, remek példáját lehetett benne szemlélni.

Szirányinak élete, regényes berkeken, völgyeken átsörgedező kristály-folyamként hömpölygött. Mint bölcsőben fekvő kisdedit dajkája csalogány-hangok közt, úgy ringaták őt a' kéjek; mert va-

lóban szerencsés apa, boldog férj, minden ismerőseitől szeretve tisztelt házi ur és polgár volt. Pedig lehet-e az agg kor férjfiainak elragadóbb gyönyör, mint szülötteiket egyik hivatal-polczeről más magosabbra emeltetve szemlélni? lehet-e fölségesebb érzés, mint hivkezek ápolásait tapasztalni magok körül? Lehet-e leírni vagy csak kimondani is a' mindenkinek bennünk vetett teljes bizalmát? — Hátha még mindezekhez az is járul, hogy a' hazában olly ponton állunk már, melly igen távul van azon néptömegetől, mellynek minden érdeme egyedül a' fogyasztásban helyeztetik, és hogy ama hon forró könyvek közt még sirunkra is áldást hint. Ezek voltak pedig azon fő indító okok, mellyek az életet olly édes lejtésűvé tették előtte.

Erényes 's nyíltszívűekből állott társaságok, tánczmulatságok, hangversenyek, egymást váltva adattak nála. Amaz első, mivel ő maga is művelt keblű levén, 's a' hasonlókat kedvelvén, kik annak legfőbb részét tették, 's kiket tudományok iránti melegsége 's bőkezűsége által még inkább lekötölezett, leggyakrabban tartattak. Illyenkor ő maga is leginkább kitünteté magát, úgy is, mint vendégkedvelő házi ur, úgy is mint tapasztalt bő tudományú férjfi. Különféle élénk észrevételek, történetek, vigak és komolyak, haza javát célzó vélemények adattak elő társaságában, 's egyik elmésség másikat üz, mivel mindenki szabadon szólhatott; mellyek ha néha csipősebbekre hanyatlottak is, de salakot magok után még sem hagytak. Ezekből származott, hogy Szirányi laka egy kis világgá képződött, mellynek középpontja, lelke, napja, maga a' vidám házi ur; barátjai 's hozzátartozói pedig a' körül forgó égi testek lettek.

Itt még az Ivanhoe 's régiségek buvára írójaként bővebben is kiereszkedhetnénk; nevezetesen: kik szoktak jelen lenni? millyen ranggal, renddel, öltözetrel? nemzetiben-e, vagy külföldiben? vendég-hajákat viselnek-e, vagy első, középső, 's harmadik lépcsőn álló háromszegletes kalapokat? 's a' t. — De mind illyen vagy ezekhez közel levő szógarmadákkal élest most sem a' hely, sem az idő, sem célunk meg nem engedik. Elegendő legyen az adott rövid rajz.

Térjünk tehát a' dologra.

Egy kellemes májusi nap délutánján már éppen összejött a' társaság, midőn Kornyeyi jeles festő, egyik barátját, Zalanczy Antal ügyvédet, a' társaságnak bemutatá.

Kedvesen fogadtatott az új vendég, kinek szép testalkatja, férjfiás bátorságot kifejező nyájas arcvonatai, 's homlokán ülő derűtsége, az egész társaságot tüstént magához édesíték, annyival inkább; mert annak tagjai, néhány váltott szó után, benne nem közönségest sejtettek.

Volt jelen több asszonyság is, kik férjfiakkal vegyesen nyájaszkodva evődtek. Csupán két dáma, melyek egyikének (mi szokás ellen lévén igen szembetűnt) arcza el volt fátyolozva, láttattak a' társaság nagyobb zsibajától magukat kissé távolabb vonni, 's az ablak karikáján át ama festői kellenű tájakon merengeni. Azonban az agg házi ur karszékéből magát feltámasztá (mire a' tagok zsibongását egyszerre feszült figyelem váltja-fel), 's vidámon kérdi a' társaságot, nem lenne-e mulattatóbb ez uttal, ha mindnyájan élők történet-könyvéből valami érdeklő rövid czikkelyt adnának elő.

Jóváhagyással vétetett a' javalat, 's azonnal hozzá is fogtak. Már mindnyája beszélt valamit, kivéve az asszonyságokat 's Zalánczyt. Ő reá is került tehát a' sor, de vagy nem jutott hirtelen egyéb eszébe, vagy vezérszellemé is sugallá, ő most egyik szerelmi kalandjával akará első jelenetén is a' társaságot mulattatni. Minthogy pedig kissé hosszabb leendne az előtte elmondottaknál, megköveté előre a' társaságot, ha valami unalmas 's a' jelenvoltak elveivel ellenkező vagy várakozásuknak meg nem felelő tárgyat adna elő. Mindezek neki nemcsak hogy megengedtettek, hanem még inkább sürgtetett is, kivált az asszonyságok által; kiken már olvasható volt a' tudás vágya.

Zalánczi ennyi melegrésztvételnek ellent nem állhatván, hozzá fogott illyképpen.

Gyakran megtörténik életünk zajos folyamában, hogy néhány magában tekintve igen csekély véletlen eset arra óriási következtetést von. Csak egy álmunkban megjelent kéjalak, egy mellettünk elsuhanó sohajtát, egy lány kézzszorítás, egy angyali mosolygás, egy szép szemvillanás, egy szó, csak egy tekintet is képes azt sokszor édenbe ragadni, vagy örök kietlenségbe taszítani.

A' magyar kereskedés 's tudomány közép-pontján Pesten, éppen olly időmben valék törvénygyakorlaton, mely szaka az életnek legtöbb viharának játéka lehet, ha az ész nem ül a' kormányon. — Egy félhideg farsangi napon unaloműzésből a' váci utzába ballagtam, hol t. i. reméltem figyelmemet leginkább szertevonatni. Jártomban eszembe ötlött, hogy már levervén az iskolai port, sajkámat a' közönséges élet széles és örvényes tengerén elindítám. Vizsgálgattam magamban, valljon mennyire terjedhetnek ismereteim? mi gyümölcse tizenhárom évre ment tanulási pályámnak? — Illy gondolatok között, a' városi nyalkák szokásaként, kétszer le 's ugyan anynyiszor föl mentem az említett utszán, 's harmadszor is ismételni akartam előbbi tettemet; de egy lány czipő-csuszanás, ezen utszából a' fejérhajó felé vonuló sarkon, villámként visszarágadják tekintetemet,

’s könnyű kitalálni, hogy az nem egyébbe, mint egy nyájas nő-alakba ütődött. Minthogy pedig gyenge szemeimnek hitelt adni nem akartam, e’ végből elővettem szemüvegemet, ’s azon keresztül gyönyörködve bájain kísérttem, míg csak a’ német játékszin mellett el nem lebbent.

„A’ történetet csak mindennapi pesti esetnek véltem ugyan, de a’ sudár termet, minden bájaival együtt, úgy sejtém, mintha minden előttelátottaknál bennem nagyobb benyomást szült volna. Egyébiránt hogy őt most nyomon nem követtem, kit különben más velem hasonkorúak könnyen követtek volna, azon szerencsés mérsékletnek tulajdoníthatám, melly engem a’ szenvedélyes ifjú szerelmesek seregéből sok tekintetben kivett. Haza mentem tehát; de már megvallom kissé nagyobb gonddal, mint kiindulásomkor; mellyet ugyan anyamtól érkezett levelem nagyobb részint elosztatott. — Éjjel az ismeretlen bájloról álmodoztam.

„Harmadnap reggelén bezörget hozzám az ablakon Szalkfi Mórícz barátom, ’s felszóllit, volna-e kedvem estére, az akkoron még fénykedő ’s egyedül divatos hétválasztónál tartandó táncmulatságban megjelenni?

„Annyi mint a’ — viszonzám neki. — Elvárlak tehát estére Mórícz! úgy is már rég nem bohóskodtam.

„Eljön az est; már fel is csinoskodtam: azonban Mórícz a’ kiszabott időre, bizonyos oknál fogva, mit későbbben tőle megtudék, nem jelent-meg. Türelmem fonala nem messze nyúlt, ’s elballagtam egyedül. Még el sem jutottam egészen a’ terem ajtajáig, midőn a’ kellenetjeljes hangszerek zenéi, csiklándozni kezdék füleimet, ’s véremnek uj forgást adának. Besiettem tehát, ’s bájlon lepett-meg a’ nem csekély számmal megjelent népek tömege. Éppen keringőket jártak, ’s néhány ismerőssémmel egybeszövetkezve, enyelgő beszédek közt legeltetém szemeimet a’ terem közepén. Azonban táncszünet alatt egy különös álarczos egészen magára vonja figyelmemet, ’s nagyobb szemügy alá ohajtván venni, utána sieték. Már szinte elértem őt, midőn ismeretlen szépem, még ezerszer igézőbbben, mint találkozásomkor, egy asszonyossággal pamlagon ülve, ’s bogárszemeiből sugárzó lelki kéjt elárulva, előttem termett.

„Én a’ babonára, vagy magiára keveset adok; de azon gyengeségemet nem átallok megvallani, hogyha valaha, ekkor legbizonyosabban képes lettem volna könnyenhivőségre aljasodni: oly nagy benyomást szült bennem a’ kétszeres jelenet. Szikrafogó gyulékony tapló a’ fiatal kebel. Piczinben mult, hogy Tasso Tancredja szerepét nem játszottam; ’s ha oly szoborra nem merevedtem is, mint ő imádoztja előtt, de csakugyan én sem tehettem őt lépésnél többet, szinte

annyi tér választván még el tőlem a' tündér-alakot. Ezek után tuskodtam magammal, szőjkek-e vele beszédet, feltárjam-e előtte keblemet? — Csaknem meghatároztam már magamban a' hozzá közeli-tést, midőn hirtelen még az is elmémbe ötlött: valljon nemzeti nyelven vagy idegenen kezdjem-e ismeretségem fonalát? — mert egészen homály bukkolt előttem a' bájlonak körülményeit. Tagjai gömbölyeysége, bájló idomzatja párosulva bizonyos mértékű nemzeti rá-tartósággal, honit árultak ugyan el benne; de más részről az akkori időkből történt mindennapi tapasztalás, a' gyakori csalatkozás visz-szarettentének. *(Folytatás következik.)*

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Erdélyi utam 's tapasztalásom. 1834-diki augusztusban.
(Végzet.)

Éppen itt létemkor volt a' híres kolozsvári lóvásár, melyet én először láttam. Nagy hire után azonban sokkal többet reményltem látni. Ott valódi szép erdélyi fajú lovakat alig — de egyes csődör-
csikót többet lehetett szemlélni — 's a' mi egynehány szembetűnt nagyobb ló vala, már a' félvér angol nevelésű volt. Hanyatlik a' szép erdélyi lófajnak tenyésztése, de hanyatlik a' híres kolozsvári ló-
vásár is. — E' vásárpiacon közepén van egy lovaglótér (Reitschule), hova esti 6 óra tájban az erdélyi dámák hintókon megjelenni szoktak, 's a' számukra készült páholyba szállván gyönyörködve nézik a' szép paripákat 's jó lovakokat. A' városnak éjszakai részén van az ugy ne-
vezett fellegvár, melly kősziklás hegyen épült. Most ott a' katonaság kaszárnája van, 's a' hegy-oldalon kősziklák közt a' szegényebb
sorsú községnek házacskái igen regényesen vannak szét-szórva épít-
ve. Nappal a' hévséget igen nagynak, reggel, de főképp estve a' le-
vegőt igen hidegnek találtam.

Kolozsvárnak ebédlő 's vacsoráló helyeit bejárván, ezek közül nevezetesek a' casino, tivoli, és gárda. Az étel-tariffát olvasván, nem értettem magyar országi létemre, mi legyen a' sóba-főtt — már-
tással (marhahús), a' belpecsenye (Lungenbraten), a' fertály pipe ($\frac{1}{4}$ liba sülvé): de ezt csak hamar az ételhező által magamnak meg-
magyaráztatván azokból jóformán lakoztam: mind az által jó bort, bár a' legdrágábbat kértem is, Kolozsváratt sehol sem ihattam.

A' városnak régi kőfalai még majd mindenütt látszhatók 's ka-
puji most is épek. — A' lóvásárra kivezető kapu felett ezen szép felirás olvasható:

Hostium ab insidiis Dominus nisi protegat urbem,
Excubiae humanae praesidiumque nihil.

R. J.

HAZAI HIRLELŐ.

Örömnünnep Szegeden. Ő cs. kir. felségének születési ünnepén ujolag élénk bizonyítványát adták Szeged polgárai jobbágyi mély hódulatoknak. Kora reggel a vár bástyáira helyezett mozsarakból tett száz egy lövés, 's a városnak minden részében megjelent városi kar és magános hangászoknak zengedezett darabjai előre hirdették a köz örömet. Sz. Demeter fő egyházában, 's a görög nem egyesülteknél buzgó isteni szolgálat tartatott. Estve a város főbb utszái, különösen pedig városházánk tornya sok ezer lámpák által világosították-meg. — A kapu felett levő ablakban a hon kegyelmes atyjának képe álltalható világgal kitüntetve, körülötte pedig számos lámpa állott. Előtte formaruhás hangászaink fél holdat képezve szívemelő melodiákat játszottak. Tanácsi határozat mellett az itt szállásoló 's közel 700 főből álló katonaságnak fejeként egy itsze bor, és fél font marha-hus adatott; 's hogy a polgári adakozásokból létesült kórházban sinlődő emberiség is ezen öröm-ünnepből részesüljön, a curialis épületünkben levő és a választott polgársági teremekben táncz-mulatságok tartattak, 's a bejött mintegy 560 v. ft. annak segedelműl nyújtatott. A játékszinben mindjárt a vigalom kezdetekor egy ez alkalomra szerkezett 's a hálás polgárság nevében ki is nyomtatott énekbe foglalva zengék-el színészeink a köz kívánságot. — Formaruhás hangászaink játszásuk mellett a köz vigalom hajnalig tartott, 's az abban részt vettek haza térvén egyített ohajtással rebegték:

„Tartsd meg Isten a királyt!”

MISKOLCZY ISTVÁN.

P E S T I V I Z S G Á L Ó.

Kocsi-bolt. Többszer említettük e lapokban már városunknak külfényben tett előmenetelét, 's különös tekintetet veténk a boltokra, mint kereskedő városunk egyik legnagyobb ékességére. Volt alkalmunk ezeknek czime-reikől, különféleségükről, izletes elrendelésükről, rakszekrényeik pompás készületeiről 's a t. szólni, és mit városunk e részben — csak néhány év óta is — tett, az valóban a legjobbhoz és legszebbhez csatolja magát, mit e nemben Europa legnagyobb városaiban láthatni. Legujabban Kölb er ur, pesti kocsi-készítő olly eredeti mint utánzásra méltó gondolatra jött, midőn t i. a magyar játékszin felé vezető hatvani utsza végén álló házában, az ismeretes „Zrinyi” kávéház szomszédságában, boltot nyitott, mellyben diszes készületű hintói, batárjai, csézái természetes nagyságukban láthatók. A boltba két üveg kapu vezet. Olly tágos pedig ezen oszlop-sorokon álló bolt, hogy keblébe nyolcz — tiz hintót fogadhat-be. Számos kíváncsiak lepik-el naponként ezen új bolt elejét, 's a házi urnak e különös ötletét mélytánylás nélkül egy sem hagyhatja.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Levegőmérséki arányok az égsarki vidékekben. Ross kapitány második utazásának pótlék-tudósításában, mellyet egy éjszaknyugoti átjárhatás felfedezése miatt tett, azon nevezetes körülmény pendtetteik-meg, hogy egy, Fury Baiban találtatott 's borjúhussal megtöltött, hordónak fénymáza még hig állapotban volt, noha a légmérsék 32° Reaum. a 0 alatt állott, melly olly hideg-

ség, melyben nálunk még a' kényeső is megfagy. — A' jég vastagsága valaminth az öbölben úgy a' tengeren is minden hónapban rendszeren megmértetvén úgy találtatott, hogy majus végéig mindig vastagodott, midőn legfelsőbb fokáig érven a' tengerben 10, az öbölben 11 lábnyi vastagságú volt; az arány tehát az édes vízben magosabb vala, mint a' sósban. Február és Marcius hónapokban, midőn a' légmérséklet $36\frac{1}{2}^{\circ}$ Reaum. állott a' 0 alatt, a' jég mérséklete a' felület és víz között lassanként alászállott, 's legott a' víz alatt 27° -on állott, miből az bizonyodik-be, hogy a' tengeri víz a' jég alatt, hol levegő nem éri, olly meleg, hogy 5° -n áll a' Fahrenheiti jégpont alatt. — Ugyan illy tapasztalatok tétettek hóval is. 12 lábnyi mély hó olly hideg volt, mint 7 lábnyi jég. Ezen tapasztalat arra határozá a' kapitánt, hogy a' Fury Bay-ban kanavászból volt nyomorú kunyhóját jéggel fedezze a' hidegnek benyomulása ellen; mit az által eszközöltek, hogy a' felhalmozott havat és a' hóval ellepett házfedelet vízzel öntötték-meg. A' felhalmozott hósáncz 7—9 lábnyi, a' ház tetején volt hó 4—6 lábnyi vastag vala. Ezt az utazók mindaddig jó hatásának tapasztalták, míg a' kényeső meg nem fagyott; de már ekkor a' hideg jobban éreztetik a' szerint többé vagy kevesebbé, mennyiben a' szél erősebben, vagy gyengébben fú.

Esőzés. Tudva van, hogy Európában az eső sokkal nagyobb mennyiséggel esik nappal, mint éjszakánként. A' Boussingoult ur által tett tapasztalatokból kisül, hogy az általa meglátogatott napéjegylenlítő vidékekben éppen ennek ellenkezője áll. Továbbá a' már régibb idők ótai észrevételek szerint az is kiviláglik, hogy az esőmennyiség azon arányban szaporodik, melylyel az ember az egyenlítőhez minél inkább közeledik, az az: mennél inkább a' meleg növekedik. Más észrevételek, melyek különböző helyeken, t. i. a' marmatoi bányák és Sta. Fé de Bogota körül tétettek, szintén bizonyítják, hogy az évenkénti eső mennyisége a' szerint kevesbedik, minél magosabban fekszik a' vidék a' tenger felülete fölött, 's mutatják, hogy egymástól keveset különböző ég-ör-szél alatt fekvő vidékekben ott szaporább az eső, hol a' közép légmérséklet $20^{\circ} 4'$ -n áll a' százrészű légmérőn; 's kevesebb ott, hol $14^{\circ} 5'$ -n áll.

K Ü L Ö N F É L E.

Indus alakosok. Az „oriental annual“ következőt beszél az indus költő-tánczoló és alakosok ügyességeiről. A' közönséges szemfényvesztő játékok után, minők valamely kardnak elnyelése, tüzezés, 's egyéb e' féle szemfényvesztések, egyike ezen alakosoknak egy nagy, vízzel megtöltött, elég öblös cserép-edényt vön kezébe, 's azt felfordítá, úgy hogy belőle minden víz kiömlött: de midőn az edény száját felfelé fordítá, a' korsó ismét mindannyiszor tele lett. Ekkor ismét kiönté, 's egyik jelenvolt nézőnek nyújtá-átal, hogy töltené-meg. Ez megtölté; de midőn az alakos most a' korsót megfordítá, egy csepp víz sem ömlött-ki belőle, sőt mindnyájunk csudálkozására az egészen üres vala. Ezen játék többszer 's olly ügyesen ismételtetett, hogy minden jelenvolt a' megtöltött korsót feldöntheté, mit magam is több ízben megtettem, de egy csepp víz sem ömlött-ki belőle, 's a' kiömlésnek nyoma sem vala látható. Megvizsgálám az üres korsót pontosan, de semmit sem fedezheték-fel rajta, mi közelebb vitt volna a' megfejtéshez. Megengedteték, hogy magam töltsen-meg a' korsót; de a' mint föl-emeltem, üres volt. A' föld köröskörül száraz vala. Az említett korsó közönséges agyagból igen durván volt készítve, 's meggyőzetésünkre, hogy a' korsó

nem egyedül e' czélra csináltatott, azt darabokra törék előttünk, 's cserepeit körülhordozák. — A' második mutatvány még rendkívüliebb volt. Valamelly nagy kosár hozattatott elő, 's alája egy nagy sovány kuvasz rejteték-el. Mint egy perczenet után a' kosár elvétetvén a' kuvasznak hét kölyke volt; most megint reájok borították a' kosár, 's midőn ismét elvétetett, egy kecskét lehete alatta látni, erre egy disznót egész erőteljében; melly, midőn egy percz múlva az alakos varázskosarát róla levevé, levágott nyakkal tűnt elő; azonban a' varázskosár alatt csak hamar ismét életre visszahivattatott. Mi ezen sebes elváltoztatásokat még szembetűnőbbekké tette, az volt, hogy a' kosárnál az alakoson kívül senki sem állott, ki az állatokat fel és letakará. Midőn a' kosár legvégül elvéteték, semmi sem volt alatta látható. — Egy másik szemfényvesztő ezek után valamelly tarisznyát hoz vala elő több apró érczgolyóval, mellyeket egymás után (számra 35-öt) a' levegőbe hajított a' nélkül, hogy egy is visszaesett volna. Miután az utolsó golyó fehajtatott, egy perczig tartó szünet állott-be; az alakos ezen szünet alatt több mozdulatot tőn kezével, 's énekelni kezdé; mire a' golyók egymásután leesének, 's mind ismét a' tarisznyában volt. E' mutatvány többszer ismételtetett; de ezen idő alatt senkinek sem volt szabad az alakoshoz közel lépni.

EM L É K M O N D Á S.

M u l a n d ó.

Gyakran csalfálgodik a' szív;
Emberi arcz szépsége, virág, vidor éjjeli álmok
Mind kevesig tartók: méltatlan utánok esengni.

HORVÁT ENDRE.

Babonás az ember, midőn szerencsétlen, minden hitetlensége mellett is.

SZ. MIKLÓSI ALOIZ.

Szilárdság. Csak az képes dicső tettekre, ki elkészülve a' jelen minden terhére, 's büszkébb levén, mintsem a' jövődtől kolduljon, elég erős a' szenvedést tűrni 's kevély a' megbukás veszélyei közt. Illy hős hasonló a' láng-hoz, melly világítva enyészik.

GY — FY.

A' szerencse olly virág, melly ritkán nyílik az érdem kertjében.

KOTZEBUE után S. Karolina.

Hasonszórejtvény.

Illyen a' fürge fiú, gyorsan végezni ha tudja
Dolgait. Illyen a' lány, jól ha forogni szeret.
A' paripát csak ezért, nem szórért nagyra becsülni
Szokták. Illy tanítót mondja keménynek a' rest.
Állatnak, de kivált az ökörnek 's lónak ez éke:
Lóra midőn Magyar ül, marka szorítja-meg azt.

C S. G.

Előbbi rejtvény: 1) A' füst, mikor a' tűz még nem látszik. — 2) Születése és holtá napja között. — 3) A' sirfeletti írások. — 4) Ha feneket nem érnek.

Szerkezi Róth László rejt Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.